

ligt forslag om, at 1. udvalg og plenarforsamlingen skulle fortsætte deres arbejde vedrørende Korea, og at man øjeblikkelig burde begynde med diskussionen om Koreas uafhængighed. Dette forslag blev forkastet med 52 stemmer mod 5, medens tremagtsforslaget blev vedtaget med 51 stemmer, deriblandt de nordiske landes.

Den 5. februar kom spørgsmålet til behandling i plenarforsamlingen. Af de foreliggende to forslag blev tremagtsforslaget vedtaget med 51 stemmer mod 5, medens Sovjetunionens forslag, som var identisk med det, der var stillet på fællesmødet, blev forkastet med 5 stemmer for, 52 imod. De nordiske lande stemte imod forslaget.

5. Trusler mod Kinas politiske uafhængighed.

(Dagsordenens punkt 23).

Dette spørgsmål stod oprindeligt på 4. plenarforsamlings dagsorden, men blev ved en resolution af 8. december 1949 henvist til interimsudvalget til undersøgelse*). Den 1. december 1950 instruerede plenarforsamlingen udvalget om at fortsætte sine undersøgelser**). Da interimsudvalget ikke trådte sammen i 1951 som følge af, at 5. plenarforsamling formelt ikke afsluttedes, blev spørgsmålet opført på dagsordenen for 6. plenarforsamling, hvor det henvistes til 1. udvalg. Dette tog spørgsmålet op til behandling den 26. januar 1952. Kinas repræsentant fremførte de fra tidligere forhandlinger kendte klager mod Sovjetunionen for at have brudt den kinesisk-sovjetrussiske venskabs- og forbundstraktat af 14. august 1945 og forelagde forslag til en resolution gående ud på, at forsamlingen fastslog, at Sovjetunionen havde krænket den omhandlede traktat. Sovjetunionens repræsentant afviste i et kort indlæg de fremsatte beskyldninger.

I det følgende møde ændredes på forslag af Thailand udtrykket „har krænket“ til „har undladt at gennemføre“. Resolutionsforslaget godkendtes herefter med 24 stemmer

mod 9, medens 25 afholdt sig fra at stemme, deriblandt de nordiske lande.

Spørgsmålet behandledes i plenarforsamlingen den 1. februar 1952. Det af 1. udvalg godkendte resolutionsforslag vedtoges af forsamlingen ved navneopråb med 25 stemmer mod 9, medens 24, deriblandt de nordiske lande, undlod at stemme.

6. Kinas repræsentation i plenarforsamlingen.

5. plenarforsamling havde den 14. december 1950 vedtaget en resolution, hvorved der nedsattes et syvmandsudvalg til at undersøge spørgsmålet om Kinas repræsentation i De Forenede Nationer, og havde samtidig bestemt, at Formosaregeringens repræsentanter skulle have sæde i plenarforsamlingen, indtil forsamlingen havde truffet en afgørelse på grundlag af det nævnte udvalgs beretning***). Udvalget kom imidlertid til det resultat, at det ikke så sig i stand til at fremsætte noget forslag om spørgsmålet. 5. forsamling, der formelt først sluttede den 5. november 1951, dagen før 6. forsamlings åbning, nøjedes på sit afsluttende møde med at tage denne beretning fra udvalget til efterretning, en beslutning som også Danmark stemte for. Et sovjetrussisk forslag om at udsætte spørgsmålet til 6. forsamling blev forkastet.

Da spørgsmålet herefter ikke stod på 6. forsamlings dagsorden, fremsatte Sovjetunionen ved forsamlingens begyndelse forslag om, at dette skulle ske. Under drøftelsen heraf i General Committee foreslog Thailand en resolution, hvorved spørgsmålet om Kinas repræsentation i forsamlingen blev udsat, så længe 6. plenarforsamling i Paris varede. Dette forslag godkendtes af udvalget den 10. november 1951 med 11 stemmer mod 2. Spørgsmålet behandledes i plenarmødet den 13. november 1951, hvor resolutionsforslaget blev anbefalet bl. a. af De Forenede Staters og Storbritanniens repræsentanter.

*) Se beretn. 4. saml. s. 12.

**) Se beretn. 5. saml. s. 29.

***) Se beretn. 5. saml. s. 30.